

ring, såfremt et pålæg om sikkerhedsstillelse ikke efterleves. Kriterierne for at give et pålæg om sikkerhedsstillelse skal selvfølgelig fortsat være til stede, hvilket indebærer, at såvel de i bestemmelsen opregnede objektive betingelser, som den subjektive betingelse om en konkret tabsrisiko for statskassen, skal være til stede.

I praksis ses, at mange personer, der med deres tilstedeværelse ville udløse et krav om sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2, i forbindelse med registreringen af virksomheden, undgår et krav om sikkerhedsstillelse ved enten at anvende stråmænd, således at de ikke synligt er til stede i forbindelse med registreringen eller ved at købe en færdigregistreret virksomhed, typisk et anpartsselskab. Det bør ud fra en konkret risikovurdering være muligt at afkræve virksomheden sikkerhedsstillelse i sådanne tilfælde, idet det ikke gør nogen forskel for risikovurderingen, om det i forbindelse med selve registreringen konstateres, at personen er til stede, eller om dette først konstateres efterfølgende. Faren for et tab vil principielt være den samme. Med den nugældende retstilstand belønnes de personer, der anvender stråmænd eller køber færdigregistrerede selskaber. Dette er ikke rimeligt.

For hurtigt at kunne afværge et tab i forbindelse med en igangværende momskarrusel foreslås det endvidere, at der i § 11, stk. 1, skabes adgang til at afkræve den i momskarusellen deltagende missing trader sikkerhed, så snart der findes tilstrækkeligt belæg for at klassificere virksomheden som en sådan. Hvis sikkerheden ikke stilles, vil registreringen kunne inddrages, og der vil derfor være sat et effektivt punktum for momskarusellen.

Det foreslås endvidere, at betingelsen i § 11, stk. 2, nr. 2, hvorefter den person, der reelt leder virksomheden, tillige skal være nærtstående til ejeren, ophæves, således at også anvendelse af andre stråmænd kan medføre et pålæg om sikkerhedsstillelse.

Derudover foreslås en tydeliggørelse af opkrævningslovens § 11, stk. 1. Fælles for sikkerhedsstillelsen efter § 11, stk. 1 og 2, er, at den beregnes som det forventede gennemsnitlige tilsvær for en 3-måneders periode samt evt. restancer, jf. § 11, stk. 5, og at sikkerhedsstillelse kun skal kræves, såfremt der ellers skønnes at være udsigt til at lide et tab. Dette udtales i § 11, stk. 3, udtrykkeligt for sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2, men gælder også i praksis for sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 1, som følge af anvendelsen af ordet »kan« i stk. 1. Det foreslås derfor, at dette tydeliggøres ved indsættelse af en henvisning til stk. 1 på lige fod med stk. 2.

Som noget nyt foreslås endvidere, at der som supplement til opkrævningslovens § 17, stk. 3, hvorefter der er strafansvar for forsægtigt eller groft uagtsomt at drive en virksomhed, selvom registrering er nægtet eller inddraget, indføres hæftelsesregler for ledelsen af virksomheden. I dag er der i tilfælde af virksomhedens konkurs mulighed for at rejse et erstatningskrav over for ledelsen, såfremt den på trods af de nævnte forhold fortsætter driften af virksomheden, og kravet må anses for at være tabt i virksomheden som følge af konkursen. Gennemførelsen af en konkurssag kan være lang, og det vil være en naturlig konsekvens af pålægningen af et strafansvar i henhold til § 17, stk. 3, at kunne opkræve beløbet administrativt i stedet for at skulle anlægge sag ved domstolen mod ledelsen. Det foreslås, at hæftelsen gøres personlig, ubegrænset og solidarisk. Det vil sige, at et medlem af ledelsen hæfter personligt med hele sin formue sammen med de øvrige medlemmer af ledelsen.

3.2.2.3 Ophævelse af opkrævningslovens § 11 a

Som anført ovenfor har formålet med bestemmelsen i opkrævningslovens § 11 a været at sikre kreditorerne mod anvendelsen af selskaber med beskeden kapital, dvs. i praksis filialer af udenlandske lavkapitalselskaber. Bestemmelsen er et supplement til opkrævningslovens § 11.

Bestemmelsen i § 11 a har imidlertid et langt mere generelt sigte end bestemmelsen i § 11. Reglerne om sikkerhedsstillelse i § 11 retter sig således mod de virksomheder, hvor der ud fra en subjektiv betragtning er en risiko for, at der ikke vil ske betaling af told- og skatteforvaltningens krav mod virksomheden. Efter stk. 1 kan der således stilles krav om sikkerhed, hvor virksomheden inden for en periode flere gange ikke har angivet, betalt og er i restance samt i de tilfælde, hvor virksomhedens lovpligtige kapitalgrundlag er væk.

Krav om sikkerhed kan i forbindelse med en virksomheds registrering efter § 11, stk. 2 også stilles, hvor én eller flere personer, som indgår i virksomhedens ejer- eller ledelseskreds, tidligere har været involveret i virksomheder, som har påført staten et tab.

Som beskrevet i det foregående foreslås der betydelige skærpelser af mulighederne for at stille krav om sikkerhed over for virksomheder, både i registreringsfasen som efter virksomhedens registrering. Således foreslås det bl.a., at en virksomhed, som ikke stiller den krævede sikkerhed efter § 11, stk. 1, skal kunne fratages registreringen, samt at den i § 11, stk. 2, nævnte personkreds udvides.